

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMIOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 76/09

23 septembrie 2009

Hotărârile Tribunalului de Primă Instanță în cauzele T-183/07 și T-263/07

*Polonia/Comisia
Estonia/Comisia*

TRIBUNALUL ANULEAZĂ DECIZIILE COMISIEI PRIVIND PLANURILE NAȚIONALE DE ALOCARE (PNA) DE COTE DE EMISIE DE GAZE CU EFECT DE SERĂ ALE POLONIEI ȘI ESTONIEI

*Prin faptul că a impus, în cadrul controlului PNA, un plafon de cote de emisie care trebuie
alocate, Comisia și-a depășit competențele care îi sunt conferite*

Pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în condiții rentabile și eficiente din punct de vedere economic, directiva din 2003¹ stabilește un sistem comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Comunitate. Directiva prevede că pentru fiecare perioadă de cinci ani fiecare stat membru elaborează un plan național de alocare (PNA), precizând cantitatea totală de cote pe care intenționează să le aloce pentru perioada avută în vedere și modul în care propune să fie alocate acestea. Planul se bazează pe criterii obiective și transparente, inclusiv pe cele enumerate în directivă, luând în considerare observațiile publicului. Planul este publicat și notificat Comisiei și celorlalte state membre. Pe baza incompatibilității cu criteriile enumerate în directivă, Comisia poate respinge planul în cauză sau orice element al acestuia. Statul membru decide cu privire la cantitatea totală de cote pe care le alocă pentru perioada respectivă și inițiază procesul de alocare a cotelor respective operatorilor fiecărei instalații numai în cazul în care modificările propuse sunt acceptate de Comisie.

În 2006, Polonia și Estonia au notificat Comisiei PNA respective pentru perioada 2008-2012. Prin două decizii din 2007, Comisia a constatat incompatibilitatea acestor PNA cu criteriile din directivă și a decis că trebuiau diminuate cu 26,7 %² și, respectiv, cu 47,8 %³ cantitățile totale anuale de cote de emisie față de cele pe care aceste două state membre propuseseră să le emită.

¹ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004 (JO L 338, p. 18, Ediție specială, 15/vol. 12, p. 61).

² De la 284,648332 milioane de tone echivalent dioxid de carbon (MteCO₂) la 208,515395 MteCO₂ pe an.

Prin urmare, pe de o parte Polonia, susținută de Ungaria, de Lituania și de Slovacia, iar pe de altă parte Estonia, susținută de Lituania și de Slovacia, au introdus acțiuni în anulare împotriva deciziei Comisiei care le viza; în ceea ce privește Comisia, aceasta a fost susținută de Regatul Unit.

Cu privire la abuzul de putere

Tribunalul constată mai întâi că statul membru este singurul competent, pe de o parte, să elaboreze PNA prin care propune să atingă obiectivele definite de directivă în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră, pe care îl notifică Comisiei, iar pe de altă parte, să adopte deciziile finale de stabilire a cantității totale de cote pe care le va aloca pentru fiecare perioadă de cinci ani și repartizarea acestei cantități între operatorii economici. În această privință, Tribunalul subliniază că statele membre dispun de o marjă de manevră pentru a decide cu privire la metoda pe care o adoptă pentru elaborarea PNA a cotelor.

În ceea ce privește Comisia, aceasta beneficiază de o competență de control al PNA, care este clar delimitată. Astfel, Comisia este abilitată să verifice conformitatea PNA notificat de către statul membru cu criteriile enunțate în directivă și să respingă planul pentru incompatibilitate cu aceste criterii și cu aceste dispoziții prin decizie motivată.

În continuare, Tribunalul consideră în esență că respingând PNA în temeiul unui raționament care constă în evocarea existenței unor îndoieli referitoare la caracterul fiabil al datelor reținute de Estonia și de Polonia, Comisia a săvârșit o eroare de drept.

În plus, atunci când Comisia decide să respingă PNA notificat, nu poate pretinde înlăturarea datelor înscrise în PNA în cauză și înlocuirea lor imediată cu datele obținute prin propria sa metodă de evaluare. Susținând, în temeiul principiului egalității de tratament, că îi revine sarcina să rețină și să aplice aceeași metodă de evaluare a PNA ale tuturor statelor membre pentru aducerea la îndeplinire a obiectivului urmărit prin directivă, Comisia a încălcat marja de manevră pe care i-o conferă directiva.

Tribunalul observă că a permite Comisiei să rețină aceeași metodă de evaluare a PNA pentru toate statele membre ar însemna a i se recunoaște nu numai o veritabilă competență de uniformizare în cadrul punerii în aplicare a sistemului de comercializare a cotelor, ci și un rol central în elaborarea PNA. Or, nici o astfel de competență de uniformizare, nici un astfel de rol central nu au fost conferite Comisiei de către legiuitor prin directivă, în cadrul competenței sale de control al PNA.

De asemenea, revine fiecărui stat membru, și nu Comisiei, obligația de a decide, pe baza PNA elaborat în conformitate cu directiva, cu privire la cantitatea totală de cote pe care le va aloca pentru perioada în cauză, de a iniția procesul de atribuire a acestor cote operatorului fiecărei instalații și de a se pronunța cu privire la alocarea cotelor respective. Prin urmare, impunând în deciziile atacate plafoane de cote dincolo de care PNA ar fi considerate incompatibile cu criteriile de evaluare, Comisia s-a substituit în practică statelor membre vizate. Așadar, astfel de decizii au drept consecință faptul că aduc atingere competenței exclusive pe care directiva o conferă statelor membre pentru a decide cu privire la cantitatea totală de cote pe care o vor aloca în cadrul fiecărei perioade de cinci ani începând cu 1 ianuarie 2008.

Cu privire la încălcarea obligației de motivare

În ceea ce privește Polonia, Tribunalul arată că, în cadrul exercitării competenței sale de control, Comisiei îi revine sarcina de a explica din ce motiv instrumentele utilizate de un stat membru pentru elaborarea PNA sunt, în opinia sa, incompatibile cu criteriile din directivă. Astfel, legiuitorul a ținut să insiste asupra obligației de motivare care incumbă Comisiei atunci când

³ De la 24,375045 milioane de tone echivalent dioxid de carbon (MteCO₂) la 12,717058 MteCO₂ pe an.

adoptă o decizie de respingere a unui PNA. În speță, având în vedere sarcina probei care îi incumba, Comisia nu a furnizat în decizia atacată niciun element susceptibil de a permite să se înțeleagă suficient din ce motiv alegerea metodei de analiză economică și datele reținute de Polonia erau contrare dreptului comunitar.

Cu privire la încălcarea principiului bunei administrări

Prin intermediul acțiunii formulate, Estonia reproșează Comisiei că a considerat, în decizia atacată, că PNA a cotelor era incompatibil cu directiva din cauza neincluserii în cantitatea totală de cote care trebuie alocate a „unei rezerve” de cote, stabilită de aceasta potrivit deciziei Comisiei din 2006⁴. În acest context, Tribunalul apreciază că elementele de la dosarul acestei cauze nu par să poată fi conciliate cu concluzia reținută de Comisie în decizia atacată, potrivit căreia cotele cuprinse în rezervele respective nu au fost incluse în cantitatea totală de cote care trebuie alocate. Tribunalul constată că nu s-a examinat de către Comisie în mod adecvat PNA prezentat de Estonia și, prin urmare, Comisia a încălcat principiul bunei administrări.

În consecință, **Tribunalul anulează deciziile Comisiei privind PNA ale Poloniei și Estoniei.**

MENȚIUNE: Împotriva hotărârii Tribunalului se poate declara recurs, numai pentru motive de drept, la Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului de Primă Instanță.

Limbi disponibile: BG FR EN ET DE CS ES EL HU IT NL PL RO SK SL

Textul integral al hotărârii este disponibil la adresa internet a Curții

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=T-183/07>

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=T-263/07>

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua pronunțării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să î contactați pe Claudiu Ecedi-Stoisavlevici.

Tel.: (00352) 4303 3720 Fax: (00352) 4303 4719

Imagini de la ședință vor fi disponibile pe EbS „Europe by Satellite”, serviciu pus la dispoziție de Comisia Europeană, Direcția generală presă și comunicare,

L-2920 Luxemburg, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

sau B-1049 Bruxelles, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956.

⁴ Decizia 2006/780/CE a Comisiei din 13 noiembrie 2006 privind evitarea dublei contabilizări pentru reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul sistemului comunitar de comercializare a emisiilor pentru activitățile de proiect care intră sub incidența Protocolului de la Kyoto, în conformitate cu directiva (JO L 316, p. 12, JO 2007, L 142, p. 482).